

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
Departament Sądów Powszechnych
Al. Ujazdowskie 11
00-950 WARSZAWA
Centrala tel. 52 12 888 fax 823

Warszawa, dnia 27.05. 2009 r.

DSP-I-0700-17/09

BM-I-0700-172/09

BPS/OSK-043-1471/09

P. Kwiecień
Stara Izba Senacka
wypisano dn. 6.05.09
podpis *PK*

Pan
Piotr Kaleta
Senator Rzeczypospolitej Polskiej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

W odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Pana senatora wspólnie z innymi senatorami podczas 29 posiedzenia Senatu RP w dniu 19 marca 2009r. dotyczące przebiegu rozprawy w dniu 9 lutego 2009 r. przed Sądem Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim w sprawie Pana Witolda Tomczaka, sygn. akt II K 689/01, uprzejmie przedstawiam, co następuje:

Celem odniesienia się do zarzutów związanych z procedowaniem sądu w powyższej sprawie należy wstępnie poczynić kilka uwag o funkcjonowaniu nadzoru administracyjnego Ministra Sprawiedliwości nad sądami i dopuszczalnego zakresu ingerencji organów nadzoru w trakcie toczącego się postępowania sądowego.

Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – *Prawo o ustroju sądów powszechnych* (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.), Minister Sprawiedliwości sprawuje zwierzchni nadzór jedynie nad administracyjną działalnością sądów, czego wynikiem jest wyrażona w art. 39 tej ustawy zasada, iż czynności z zakresu nadzoru nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli. Przepis ten stanowi konkretyzację , wynikającej z art. 10 powołanej ustawy, ogólnej zasady

podziału i równowagi władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej, przy czym przepisy Rozdziału VIII Konstytucji RP akcentują odrębną pozycję ustrojową sądownictwa, niezależność sądów i niezawisłość sędziów.

Jakkolwiek art. 9 ustawy – *Prawo o ustroju sądów powszechnych* oraz § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2002 r. w sprawie trybu sprawowania nadzoru nad działalnością administracyjną sądów (Dz. U. Nr 187, poz. 1564) dają Ministrowi Sprawiedliwości umocowanie do osobistego, lub przez właściwą służbę, sprawowania zwierzchniego nadzoru nad działalnością administracyjną sądów, to jednak stosownie do przepisu art. 10 ust. 2 ustawy zasadniczej, władzę sądowniczą sprawują sądy i trybunały. Dlatego w ramach czynności z zakresu nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów nie jest możliwe merytoryczne badanie zasadności decyzji procesowych podejmowanych przez sąd a związanych ze sposobem rozstrzygnięcia sprawy.

Zasada nieingerowania w tok procesu przez organy władzy wykonawczej jest także jednym z zasadniczych wymogów uznania, że wymiar sprawiedliwości sprawowany jest przez „sąd” w rozumieniu art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Stosownie do tego przepisu sąd musi być „niezawisły i bezstronny” („independent and impartial”), a jedną z gwarancji jest odseparowanie władzy wykonawczej od władzy sądowniczej, również przed doraźnymi wpływami. Okoliczność tę wielokrotnie podkreślał Europejski Trybunał Praw Człowieka, chociażby w orzeczeniach *Sramek przeciwko Austrii* z 22 października 1984 r., (A. 84, § 84) czy *Campbell i Fell przeciwko Wielkiej Brytanii* z 28 czerwca 1984 r., (A. 80, § 78). Zabezpieczenie sądów przed wpływami władzy wykonawczej, o którym mówił Trybunał, stanowi jedną z gwarancji rzetelnego procesu („fair trial”).

Z tych powodów Minister Sprawiedliwości nie powinien być i nie jest wyposażony w żadne instrumenty mogące wpływać na sądy w kierunku podejmowania konkretnych decyzji procesowych. Jedynie sądy wyższego rzędu są powołane do merytorycznej oceny zasadności podjętych decyzji w ramach i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu odwoławczym inicjowanym przez strony w drodze apelacji od wyroku. Wszelkie skargi na sposób rozstrzygnięcia sprawy powinny zatem przybierać formę zarzutów odwoławczych podlegających rozpoznaniu przez właściwe sądy odwoławcze.

obrońców, postanowieniami z dnia 18 marca 2009 r. wymierzone grzywny obniżył do wysokości po 500 zł.

Generalnie, z powodu omówionych wyżej ograniczeń nadzoru administracyjnego sprawowanego przez Ministra Sprawiedliwości brak jest podstaw prawnych do dokonywania merytorycznej oceny prawidłowości postępowania sądu i czynności sądowych jakie miały miejsce podczas rozprawy w dniu 9 lutego 2009 r. ponieważ ocena taka wykraczałaby poza zakres uprawnień Ministra Sprawiedliwości w tym przedmiocie.

Z tych samych powodów brak jest podstaw prawnych do podjęcia przez Ministra Sprawiedliwości działań związanych z przekazaniem sprawy poza apelację łódzką, o co wnosi Pan senator w swym oświadczeniu.

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Sądów Powszechnych
Grzegorz Wierzejko
Sędzia